

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010310
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6719010310.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2023, v trestnej veci obžalovaného W. D., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživa podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/83/2019 zo dňa 03.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/83/2019 zo dňa 03.10.2022 bol obžalovaný W. D. uznaný vinnými z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovo základe, že

v období od 11.02.2014 do 03.10.2022 v meste Zvolen a na iných miestach sa úmyselne vyhýba svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať svoje deti Q. D., nar. XX.XX.XXXX a J. D., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že bol

rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 13C 239/2009-45 zo dňa 18.10.2010, právoplatným dňa 18.11.2010, zaviazaný prispievať na výživu svojho syna Q. D., nar. XX.X.XXXX sumou 40,- € mesačne a na svoju dcéru J. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 40,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky

rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 14P 21/2017-83 zo dňa 07.12.2017, právoplatným dňa 10.01.2018, zaviazaný prispievať na výživu syna Q. D., nar. XX.X.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 40,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne a na výživu dcéry J. D., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 40,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré 2 bude poukazovať k rukám matky K. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U., I. XXX/X, si túto zákonom stanovenú povinnosť riadne neplnil,

pričom počas rozhodného obdobia bol evidovaný v registri Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen v niekoľkých spoločnostiach ako zamestnanec v pracovnom pomere a na dohody o vykonaní práce, dohody o pracovnej činnosti, od 30.03.2016 do 02.08.2017 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, pričom bol vyradený z dôvodu zamestnania sa, po celé rozhodné obdobie poberal peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov do júla 2015, následne od mája 2016 do júla 2018, pričom mu tento bol odobratý z dôvodu nepredloženia dokladov, nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, ale je vedený ako povinná osoba na žiadosti náhradného výživného pre neplatenie výživného; neuhrádzal vyživovaciu povinnosť ani s poukazom na § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., a nezaobstaral si dostatočný príjem, teda sám vlastným zavinením si privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu vznikol dlh na výživnom

za obdobie od 11.02.2014 do 21.01.2020 vo vzťahu k maloletému Q. D., nar. XX.X.XXXX a za obdobie od 21.01.2020 do 03.10.2022 vo vzťahu k maloletej J. D., nar. XX.XX.XXXX k rukám matky K. D., nar. XX.XX.XXXX vo výške 9.205,04 Eur a

za obdobie od 21.01.2020 do 03.10.2022 vo vzťahu k Q. D., nar. XX.XX.XXXX vo výške 2.560,- Eur.

Za túto trestnú činnosť obž. W. D. okresný súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona a s použitím § 36 písm. l/ spolu s § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné v skúšobnej dobe.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená podať odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že reálny skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku nekorešpondoval s tým, ktorý bol konštatovaný v obžalobe a preto rozsah prípadnej viny, ale i druh a výmera trestu nezodpovedajú spravodlivému posúdeniu všetkých okolností, ktoré by mali byť v prípade obžalovaného vnímané v jeho prospech. Obžalovaný bol dlhodobo a bez vlastného pričinenia hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici v Kremnici a jeho stav neumožňoval ako riadnu prípravu obhajoby, tak i využitie možnosti napr. účinnej ľútosti a vykonanie prípadných úhrad, či už z ročného alebo zmeškaného výživného, zároveň doba hospitalizácie nemala byť započítaná do obdobia, v ktorom si obžalovaný protiprávne neplnil vyživovaciu povinnosť. Súd rozhodol bez opory v skutkovom stave a nezobral tak do úvahy všetky okolnosti vlastné v prejednávanej trestnej veci a rozhodol neprimerane prísne. Záverom obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie v potrebnom rozsahu okresnému súdu, alternatívne, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že uloží obžalovanému spravodlivý a zákonný trest.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného W. D., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. zák., krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považuje rozhodnutie okresného súdu za zákonné a správne.

Naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol o odvolaní obžalovaného rozhodnúť v intenciách podaného odvolania.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu tak, ako je uvedené v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ním je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný W. D. v kritickom období, za okolnosti a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustili trestného činu tak, že

v období od 11.02.2014 do 03.10.2022 v meste Zvolen a na iných miestach sa úmyselne vyhýba svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať svoje deti Q. D., nar. XX.XX.XXXX a J. D., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 13C 239/2009-45 zo dňa 18.10.2010, právoplatným dňa 18.11.2010, zaviazaný prispievať na výživu svojho syna Q. D., nar. XX.X.XXXX sumou 40,- € mesačne a na svoju dcéru J. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 40,- € mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 14P 21/2017-83 zo dňa 07.12.2017, právoplatným dňa 10.01.2018, zaviazaný prispievať na výživu syna Q. D., nar. XX.X.XXXX zvýšeným výživným zo sumy 40,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne a na výživu dcéry J. D., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 40,- € mesačne na sumu 80,- € mesačne so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré 2 bude poukazovať k rukám matky K. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U., I. XXX/X, si túto zákonom stanovenú povinnosť riadne neplnil, pričom počas rozhodného obdobia bol evidovaný v registri Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen v niekoľkých spoločnostiach ako zamestnanec v pracovnom pomere a na dohody o vykonaní práce, dohody o pracovnej činnosti, od 30.03.2016 do 02.08.2017 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Krupina, pričom bol vyradený z dôvodu zamestnania sa, po celé rozhodné obdobie poberal peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov do júla 2015, následne od mája 2016 do júla 2018, pričom mu tento bol odobratý z dôvodu nepredloženia dokladov, nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, ale je vedený ako povinná osoba na žiadosti náhradného výživného pre neplatenie výživného; neuhrádzal vyživovaciu povinnosť ani s poukazom na § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., a nezaobstaral si dostatočný príjem, teda sám vlastným zavinením si privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 11.02.2014 do 21.01.2020 vo vzťahu k maloletému Q. D., nar. XX.X.XXXX a za obdobie od 21.01.2020 do 03.10.2022 vo vzťahu k maloletej J. D., nar. XX.XX.XXXX k rukám matky K. D., nar. XX.XX.XXXX vo výške 9.205,04 Eur a za obdobie od 21.01.2020 do 03.10.2022 vo vzťahu k Q. D., nar. 21.01.2002 vo výške 2.560,- Eur.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. a správne mu uložil aj podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, ktorý mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. V neposlednom rade okresný súd správne uložil obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. aj povinnosť zaplatiť zmeškané výživné v skúšobnej dobe.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia a právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke, že obžalovaný bol dlhodobo a bez vlastného pričinenia hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici v Kremnici, odvolací súd uvádza, že aj počas hospitalizácie obžalovanému pravdepodobne patrila náhrada mzdy za pracovnú neschopnosť. Bolo teda v jeho schopnostiach aspoň čiastočne platiť výživné.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že ani do dňa konania verejného zasadnutia 16.03.2023 obžalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by uhradil čo i len časť zmeškaného výživného, resp. z ročného výživného.

Za takéhoto stavu preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.